

GYAKORI KÉRDÉSEK

Itt a gyerekek tényleg azt tehetik, amihez csak kedvük van?

Reméljük, hogy gyakran így van, de természetesen nem mindig. 26-an járnak egy osztályba. Értelmes, következetes, rugalmas keret- és szabályrendszert alakítunk ki.

Ez az iskola tényleg az öröm, a béke és a harmónia szigete?

Néha nagyon vágyunk erre. :) De tökéletesen ideális körülmények között hogyan is fejlődnének a gyerekek szociális kompetenciái? Mint minden gyerekcsoportban, nálunk is sok konfliktushelyzet adódik. Természetesnek tekintjük, hogy az emberi közösségekben sokféle nézetkülönbség, érdekellentét, feszültség fordul elő. Ezek kulturált kezelésére törekszünk; mintát adunk, megoldási módokat mutatunk és tanítunk.

A teljes elfogadás jellemzi a gyerekekhez való viszonyulást?

Nem egészen. Bizalommal és szeretettel fordulunk a gyerekekhez. Egyéni tulajdonságaikat, képességeiket feltérképezzük, építünk az erősségeikre. Önismeretüket fokozatosan fejlesztjük. Reális elvárásokat fogalmazunk meg.

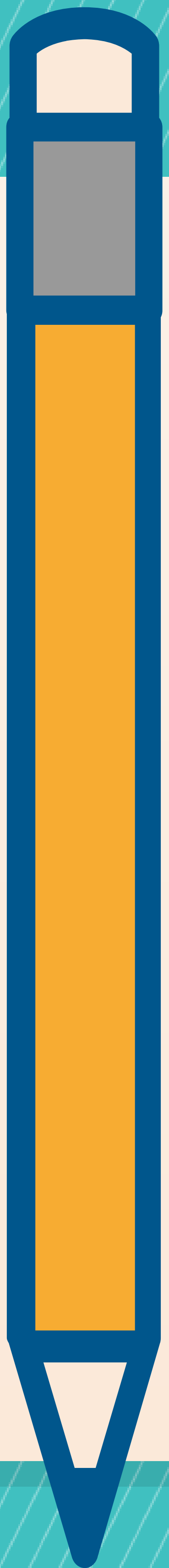
Itt önérvényesítésre, individualizmusra nevelnek?

Nem. Fontos célkitűzésünk, hogy tanítványaink jól tájékozódjanak a társas térben, hogy érzékenyen, empatikusan értelmezzék a folyamatokat és hogy sokféle együttműködési formában legyenek jártasak. Ez nem zárja ki azt, hogy reális önismeretük legyen, és önállóan, magabiztosan nyilvánuljanak meg és hozzanak döntéseket.

Ugye ebben az iskolában nem a központi tanterv szerint tanítanak?

Van a NAT alapján kidolgozott, egyedi megoldás alkalmazásához engedélyünk, erre épülő tantervünk, egyéni tanmeneteink. A tanulók (mint egyének) és az adott csoport egésze áll ezek fókuszában.

Ahogy Winkler Márta mondogatta: „Gyereket tanítunk, nem tantervet, tankönyvet.”

2. oldal

Itt tényleg évekig nem tanulnak, csak játszanak a gyerekek?

Az igaz, hogy igyekszünk minél tovább biztosítani tanulóink számára a változatos játéktevékenység lehetőségét. Ezt kiemelten fontosnak tartjuk. De természetesen sok más tevékenységet is végzünk velük, a hagyományosan értelmezett oktatási helyzetek is rendszeresek, ezeket türelmesen, fokozatosan alakítjuk ki.

Azt hallottam, hogy ez az iskola olyan, mint az óvoda. Ez igaz?

Nem olyan. Nagyon mások a kereteink és a lehetőségeink, ugyanakkor igyekszünk a fokozatos átmenetet biztosítani. Tudatosan építünk az óvodából hozott értékekre.

Igaz, hogy itt öröm a tanulás; nem favágás, nem kényszerű erőfeszítés?

Törekszünk arra, hogy a gyerekek motiváltak legyenek, hogy pozitív élmény legyen számukra a tanulás és sok sikerélmény kísérje azt. Ugyanakkor a megküzdés és az erőfeszítés igényének kialakítását, a feladattudat fejlesztését is fontos feladatunknak érezzük.

Tényleg tegeződhetnek a gyerekek a tanárokkal? A gyerekek egyenrangúak a felnőttekkel?

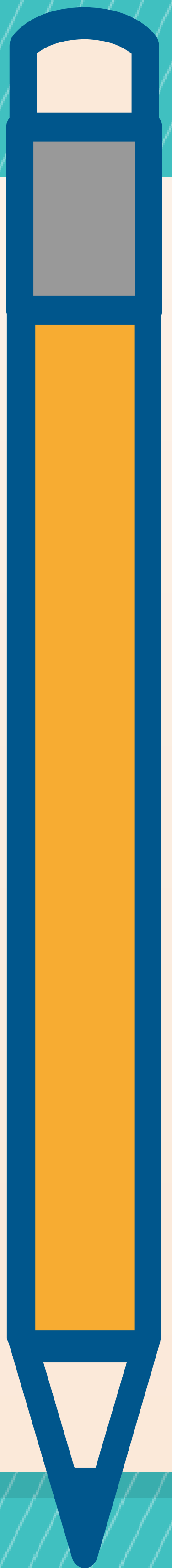
Régi hagyomány nálunk a barátságos, oldott légkör, a tegeződés. A felnőtt irányító szerepe ebben az életkorban még alapvető. Sok lehetőséget biztosítunk viszont arra, hogy a gyerekek megtapasztaljanak, kipróbáljanak, elsajátítsanak minél több elemi demokratikus technikát.

Tényleg egy kis sziget az iskola, amely megóvjá a gyerekeket a külvilágtól?

Sajnos nem egészen, de segíteni igyekszünk nekik a környező világ megértésében, a disszonáns és ijesztő történések feldolgozásban. Sokat beszélgetünk, rendszeresen módot adunk a jó és rossz élmények megosztására.

Itt a szülő partner a nevelésben?

Igen, a szülőkkel való együttműködés kiemelt jelentőségű számunkra. Viszont az iskolában elsősorban a pedagógusok, illetve a nevelőtestület szakmai kompetenciájának kell érvényesülnie.

3. oldal

Az iskola feladatának tekinti a gyerekek nevelését?

Igen, feladatunknak tekintjük a gyerekek nevelését, ugyanakkor tudjuk és tiszteletben tartjuk azt, hogy számukra az elsődleges szocializációs közeg a család, nem az iskola.

Ugye otthon már egyáltalán nem kell tanulniuk és gyakorolniuk a kincskeresős gyerekeknek, az iskolában mindent elsajátítanak?

Jó lenne... És valóban, járnak hozzánk olyan gyerekek is, akikre ez nagyjából igaz. De a legtöbb esetben időről időre szükség lehet némi otthoni segítségre, támaszra, közös felkészülésre. Néha külső fejlesztő szakemberek segítségét is igénybe kell vennünk.

A Kincskeresőben nincs is értékelés?

Nálunk van csak igazán! Szóbeli, írásbeli egyaránt. Másodiktól a gyerekek önértékelését figyelembe véve negyedévente készítünk írásos értékelést. Osztályzás viszont az első 3 évben egyáltalán nincs. A sokrétű, árnyalt, személyre szóló szöveges értékelést végig megtartjuk. Az intő, rovó, figyelmeztető nem része a kelléktárunknak.

Nincs semmiféle versenyeztetés az iskolában?

A gyerekek sokfélék. Vannak, akiknek fontos a versengés, a megmérettetés, van olyan is, aki retteg ettől. Az első években nem küldjük a gyerekeket tanulmányi versenyekre. Fokozatosan, kíméletesen szoktatjuk őket a versenyhelyzetekhez, házi versenyeket rendezünk, óvatosan adagoljuk a próbákat; fejlesztjük tanulóink önismeretét, küzdő- és állóképességét.

A Kincskereső Iskola alapítványi/magániskola?

Nem az. Állami fenntartású tagiskola a miénk, amelyet a szülők által életre hívott alapítvány támogat céljai elérésében. Az alapítvány segítségével nélkül nem tudnánk megvalósítani a jelenlegi színvonalon az alapvető pedagógiai célkitűzéseinket.

